

Jakubovo Šťastie

Jakubovo Šťastie

Jakub. To je môj kamarát. Už neviem kedy a kto mu dal tú prezývku ale vystihovala ho. Nielenže vystihovala, ale on mal na ňu aj talent. Prezývali sme ho Smola. Ale už to tak nie je. Teraz je úplne iný.

Jeho "normálny" deň bol zvláštny. Nikdy nevstal načas. Vždy o hodinu neskôr. Nie z postele ale z pod nej. Raňajky si už radšej prestal dávať. Po neraňajkách chodil autobusom. Lístky musel vymeniť za električkenku. Občas sa stalo že lístok mal ale zabudol si ho štiknúť. Prišiel revízor a Jakub mu pyšne podal neštiknutý lístok. Tak mu rodičia kúpili električkenku. Ale aj tú už raz zabudol.

Po príchode do školy si vždy vyložil svoje dve učebnice a jedno pero. Každý deň si poctivo robí úlohy, ale nikdy sa nedostali do školy. Niekedy sa nenaučil. Práve vtedy odpovedal.

Cestou sa mu vždy niečo prihodilo. Buď ho okradli šmykol sa alebo zakopol. Na úplne rovnej ceste. S obedom radšej čakal na otca. Pre istotu. Na mamu nečaká. Domov chodí keď Jakub spí. Často ju nevidí. Otec sa preto naučil variť.

Začali prázdniny. Jeho rodičia nemajú veľa peňazí. Išli k babke na chalupu. Je neďaleko Kežmarku. Blízko Vysokých Tatier. U tejto babky ešte nikdy nebol. Babka sa volá Eva ako jeho mama. Babka má veľký pozemok. Na ňom je veľa stromov a na jeho konci hlboká studňa. Kde Jakub skoro spadol. Ony bývajú v trojizbovom byte. Bez žiadnej trávy a bez pozemku na hranie. Babka Eva nemá telku ani počítač. Proste nič z elektroniky. Jakub má našťastie mobil a rodičia si doniesli menší televízor.

Babka im na starom sporáku upiekla tie najlepšie buchty na svete. Na večeru si opekali špekačky. Jakubovi sa zas nedarilo padla mu špekačka do ohňa. Pri ohni sa veľa rozprávali s babkou. Bol to pekný deň Jakubovi sa strašne páčil. Rozhodli sa že pôjdu na menší výlet do prírody. Po večernom opekaní išli spať. V noci strašne lialo.

V deň výletu bolo mokro. Ale im to nevadilo. Aj keď bolo teplo Jakub bol naobliekaný. Mal nové červené tepláky dlhšie asi o 10 centimetrov. Lyžiarsku bundu ktorá mu ladila s jeho novými teplákmi. Aj ponožky mal lyžiarske. Pre istotu. Ak by zasa pršalo. Ale topánky mal ako správny rybár. Viete také až po kolená so zeleno-čiernym vzorom. Bol nasprejovaný od hlavy po členky. Báľ sa jeleních múch a nemal rád komáre.

Keď stúpali na vrch Jakub sa pozeral na zem a nie na cestu. Zabočil na iný chodník a

rodičia si to hneď nevšimli. Išiel hlboko do lesa. Po chvíli sa otočil. Nikoho za sebou nevidel. Tak skúsil zakričať: „ Mama, otec kde ste! Halooo!“ Ale nikto ho nepočul. Ako naschvál zrazu boli vedľa neho milióny múch. Báľ sa bol vystrašený. Nevedel čo má robiť.

Jakub chodil z jedného miesta na druhé. Zrazu niečo zašuchotalo v kríkoch. Jakub sa zľakol a šeptom sa spýtal: „ Kto tam je? To ste vy mama, tato. Halo!“ Ale nikto sa neozýval. Len zrazu z kríkov pomaly vyšla borderská kolia. Bola celá špinavá, unavená a hladná. Tiež nemala dobrý deň. Stratila sa ako Jakub. Najskôr sa ho bála ale potom sa nechala celú dobu hladkať.

Keď ho rodičia konečne našli Jakub začal iba s jedným: „ Mami, môžeme si nechať Zacka? Prosím.“ Mama s otcom na seba pozreli a naraz povedali: „ Kto je Zack?“ Jakub rýchlo odpovedal: „ Však tento pes. To meno sa mi páči. A ani nemá žiadny obojok.“ Mama povedala: „ Vieš že nemôžeme mať psa. Nemáme ho kam dať,“ povedala sklamane. „ Ale však sme u babky. A tam to neváď. Ani babke to nebude vadiť, však?“ opýtal sa. Nakoniec mama aj otec súhlasili.

Babke sa pes strašne páčil. Ako prvé dostal Zack jesť a potom ho musel umyť. Jakuba vždy zaujímali psy. Ale, vedel že nikdy psa nebude mať. Bývajú v paneláku. A rodičia mu to nedovolia. Ale teraz mal Zacka. Začal o psoch veľa čítať, pozeral rôzne videá a začal mu rozumieť. Nešlo to tak rýchlo ako si myslel. Border kolia je inteligentná a aktívna. Stali sa z nich verní kamaráti. Mali na to iba dva mesiace. A čas sa krátil. Ale za celú dobu nemal ani raz smolu.

Posledný deň sa snažil prehovárať rodičov aby si Zacka zobrali domov. Ale nechceli to dovoliť. Stále mu hovorili to isté: „ Bývame v trojizbovom byte.“ Hovorili to sklamaným hlasom. Keď už odchádzali Zack kňúral a naháňal sa za nimi. Desať minút od chalupy Jakubova mama niečo zašepkala otcovi. Oco sa zrazu otočil a vracali sa na chatu. Prekvapená babka sa spýtala: „ Čo tu robíte však ste už boli preč?“ Mama povedala šťastne: „ Vrátili sme sa pre Zacka.“ Jakub sa celý šťastný pozrel na rodičov. „ Super, budem mať psa!“ Zack radostne skočil do auta a v klúde si oddýchol.

Odvtedy Jakub nikdy nepočul slovo smola. Už jeho deň vyzerá úplne inak. Ale nestázuje si. Má rád Zacka a on jeho. Spolu sa hrajú a učia sa nové triky a povely. Teraz sú pri výskoku na chrbát.